

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành

Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ

TL047 Đức Chúa Jesus Bình Đẳng với Đức Chúa Trời – Phần 1

Giăng 5:19-30

Huỳnh Christian Timothy

Huỳnh Christian Priscilla

Giăng 5:19-30

19 Vậy, Đức Chúa Jesus đã đáp lời, phán với họ: Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi, Con chẳng thể tự mình làm sự gì ngoài sự Ngài thấy Cha làm. Vì những sự gì mà Ngài làm, Con cũng làm những sự ấy như vậy.

20 Vì Cha yêu Con và tỏ cho Ngài mọi sự chính Cha làm. Cha sẽ tỏ cho Ngài các việc lớn hơn các việc này để các ngươi lấy làm lạ.

21 Vì như Cha đánh thức những kẻ chết và ban sự sống, Con cũng ban sự sống cho những ai Ngài muốn như vậy.

22 Vì Cha chẳng phán xét sự gì nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con,

23 để mọi người tôn kính Con như họ tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con cũng không tôn kính Cha, Đấng đã sai Ngài.

24 Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi rằng, ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống vĩnh cửu và sẽ không đi vào sự phán xét, nhưng đã vượt khỏi sự chết vào trong sự sống.

25 Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi, giờ đến, và là bây giờ, khi những người chết sẽ nghe tiếng Con của Đức Chúa Trời, và những người nghe sẽ sống.

26 Vì như Cha có sự sống trong chính Ngài, Ngài cũng đã ban cho Con có sự sống trong chính Con như vậy.

27 Ngài cũng đã ban quyền thi hành công lý cho Con, vì Con là Con Người.

28 Chớ lấy làm lạ về điều này! Vì giờ đến, trong lúc ấy, mọi người ở trong những mồ mả sẽ nghe tiếng Ngài.

29 Họ sẽ ra khỏi. Những ai đã làm lành thì vào trong sự sống lại của sự sống. Nhưng những ai đã làm dữ thì vào trong sự sống lại của sự phán xét.

30 Ta không thể tự mình làm việc gì. Ta phán xét theo điều Ta nghe, và sự phán xét của Ta là công chính. Vì Ta chẳng tìm ý muốn của Ta nhưng tìm ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta.

Khi đám dân Do-thái nổi giận, tìm cách giết Đức Chúa Jesus vì Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát, bảo người được lành bệnh vác giường mà đi trong ngày Sa-bát, và gọi Đức Chúa Trời là “Cha của Ta”, hàm ý, Ngài bình đẳng với Đức Chúa Trời, thì Ngài đã phán với họ những lời được Giảng ghi lại trong Giảng 5:19-47.

Đức Chúa Jesus vừa là người vừa là Thiên Chúa. Trong Đức Chúa Jesus hoàn toàn có nhân tính lẫn thần tính. Nhân tính là đặc tính của loài người. Thần tính là đặc tính của Thiên Chúa. Đó là lẽ thật được trình bày rõ ràng trong Thánh Kinh.

Dù vậy, có nhiều giáo hội mang danh Chúa công khai chối bỏ lẽ thật ấy. Họ cho rằng, Đức Chúa Jesus là một loài thọ tạo được Đức Chúa Trời dựng nên, là đại thiên sứ trưởng, đứng đầu các thiên sứ. Nhưng đó không phải là điều Thánh Kinh dạy. Chúng tôi nghĩ rằng, những người không thể tiếp nhận lẽ thật của Thánh Kinh là những người không thật lòng ăn năn tội. Trong họ vẫn còn có sự kiêu ngạo nên họ không có sự soi dẫn của Đức Thánh Linh. Dù nhiều người trong các giáo hội ấy mang học vị Tiến Sĩ Thần Học.

Đối với những con dân chân thật của Chúa, những người thật lòng ăn năn tội, học theo Đấng Christ trong sự nhu mì và khiêm nhường, cho dù lúc đầu chưa hiểu được các lẽ thật trong Thánh Kinh, nhưng Đức Thánh Linh sẽ dẫn họ từng bước vào trong mọi lẽ thật. Chính Đức Chúa Jesus đã khẳng định, khi Đấng Thần Linh đến, Ngài sẽ dẫn con dân Chúa vào trong mọi lẽ thật (Giăng 16:13). Đấng Thần Linh đã đến, trong ngày Hội Thánh được thành lập vào dịp Lễ Ngũ Tuần trong năm 27. Gần hai ngàn năm qua, lẽ thật về thần tính của Đức Chúa Jesus vẫn được Đấng Thần Linh giải bày, trong thần trí của mỗi con dân chân thật của Chúa.

Trong bài này, chúng ta sẽ cùng nhau học về lời xưng nhận của Đấng Christ, rằng Ngài bình đẳng với Đức Chúa Trời trên phương diện thần tính. Trong lời giải bày của Đức Chúa Jesus, Ngài đã ba lần nhấn mạnh các lẽ thật bằng sự mở đầu câu nói bằng “A-men! A-men!”, nghĩa là: Thật sự! Thật sự!

Lẽ thật thứ nhất: Đức Chúa Jesus bình đẳng nhưng không bình quyền với Đức Chúa Trời, câu 19.

Lẽ thật thứ nhì: Bất cứ ai tin lời rao giảng của Đức Chúa Jesus và tin nhận ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời thì sẽ không bị phán xét về những tội lỗi họ đã làm ra. Vì khi có đức tin thì họ đã vượt khỏi sự chết vào trong sự sống, câu 24.

Lẽ thật thứ ba: Những người đang chết thuộc linh vì phạm tội, khi nghe tiếng của Đức Chúa Jesus thì sẽ sống. Vì Đức Chúa Jesus có cùng năng lực của Đức Chúa Trời, là năng lực ban sự sống, câu 25 và 26.

19 Vậy, Đức Chúa Jesus đã đáp lời, phán với họ: Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi, Con chẳng thể tự mình làm sự gì ngoài sự Ngài thấy Cha làm. Vì những sự gì mà Ngài làm, Con cũng làm những sự ấy như vậy.

Đức Chúa Jesus là Thiên Chúa Ngôi Lời nhập thể làm người, trong thân vị Thiên Chúa, Ngài hoàn toàn bình đẳng, bình quyền với Đức Chúa Trời và Đấng Thần Linh. Nhưng trong thân vị loài người, Ngài vâng theo mọi ý muốn của Đức Chúa Trời và phải nhận lãnh năng lực từ Đấng Thần Linh để hoàn thành những việc siêu nhiên.

Đức Chúa Jesus trong thân vị loài người là một kiểu mẫu con người trọn vẹn cho toàn thể loài người nhìn vào và học theo. Con người trọn vẹn là con người hoàn toàn vâng phục Đức Chúa Trời, không phạm tội, làm những việc được Đức Chúa Trời giao phó.

Nhóm chữ “chẳng thể tự mình làm” có nghĩa đen là chẳng có năng lực để có thể tự mình làm. Những gì Đức Chúa Jesus làm là những gì Ngài thấy Đức Chúa Trời làm. Vì những gì Đức Chúa Trời làm thì Đức Chúa Jesus cũng làm. Sự Đức Chúa Jesus không có năng lực để làm những sự Ngài không thấy Đức Chúa Trời làm trước hết, có nghĩa là: Ngài với Đức Chúa Trời cùng một thần trí. Ngài không thể làm gì khác những sự Đức Chúa Trời làm. Kế tiếp, có nghĩa là trong Ngài không có ý muốn hành động theo ý riêng. Ý muốn hành động theo ý riêng là sức mạnh khiến cho người ta làm ra những gì nghịch lại Thiên Chúa. Ông Nghê Thác Thanh có kể một câu chuyện về một nhà truyền giáo đi trên một chuyến xe lửa. Khi những người đi chung xe mời nhà truyền giáo ngồi xuống, cùng đánh bài với họ thì nhà truyền giáo nói rằng, ông không có đem theo đôi tay của ông. Trước sự kinh ngạc của mọi người, nhà truyền giáo nói tiếp, đôi tay

mà các bạn thấy gắn với thân thể này đây là thuộc về Chúa. Từ đó, nhà truyền giáo có cơ hội nói về Tin Lành cho những người ấy. Câu nói của nhà truyền giáo giúp cho chúng ta hiểu rằng, con dân chân thật của Chúa là nô lệ của Chúa và đời sống của họ chỉ làm những gì đẹp ý Chúa. Trong thân vị loài người, Đức Chúa Jesus không có ý muốn làm bất cứ điều gì theo ý riêng nên Ngài không có năng lực hành động theo ý riêng. Ngài chỉ làm những gì Ngài thấy Đức Chúa Trời làm.

Động từ “thấy” (G991) được dùng trong câu nói của Đức Chúa Jesus vừa có nghĩa nhìn thấy bằng con mắt xác thịt, vừa có nghĩa là sự cảm biết, vừa có nghĩa là sự nhận thức trong thần trí. Những sự Đức Chúa Jesus thấy Đức Chúa Trời làm là những sự Ngài nhận biết trong thần trí của Đức Chúa Trời về những ý muốn mà Đức Chúa Trời muốn biến thành hành động. Đức Chúa Jesus làm thành những hành động có trong ý muốn của Đức Chúa Trời. Như khi Đức Chúa Trời dựng nên thế giới vật chất trong tâm trí Ngài thì Đức Chúa Jesus, trong thân vị Thiên Chúa Ngôi Lời, đã dùng bảy lời phán để khiến nó hiện thực bên ngoài tâm trí của Đức Chúa Trời. Khi Đức Chúa Trời muốn làm ra loài người như hình và tượng của Thiên Chúa thì Thiên Chúa Ngôi Lời đã theo sự Ngài nhận biết trong thần trí của Đức Chúa Trời, dùng bụi đất nắn thành thân thể vật chất của loài người, để Đấng Thần Linh thổi hơi sự sống của Thiên Chúa vào thân thể ấy, khiến nó trở thành loài người có linh hồn sống. Khi Đức Chúa Trời khai triển sự cứu rỗi loài người trong tâm trí Ngài thì Thiên Chúa Ngôi Lời nhập thể làm người để khiến nó hiện thực trong thế giới vật chất. Chính vì Đức Chúa Jesus làm những sự Đức Chúa Trời làm nên Ngài không do Đức Chúa Trời dựng nên, mà Ngài cùng tự có với Đức Chúa Trời, như Giăng 1:1-2 đã xác định.

20 Vì Cha yêu Con và tỏ cho Ngài mọi sự chính Cha làm. Cha sẽ tỏ cho Ngài các việc lớn hơn các việc này để các người lấy làm lạ.

Thiên Chúa là tình yêu. Tình yêu là bản thể mà cũng là bản tính của Thiên Chúa. Bản thể là chất liệu tạo nên một thực thể. Bản tính là đặc tính của một thực thể. Vì thế tình yêu cũng chính là sự thông công giữa Ba Ngôi Thiên Chúa. Đức Chúa Trời yêu Ngôi Lời và Đấng Thần Linh. Ngôi Lời yêu Đức Chúa Trời và Đấng Thần Linh. Đấng Thần Linh yêu Đức Chúa Trời và Ngôi Lời. Nhưng khi Ngôi Lời nhập thể làm người, mang tên Jesus thì Đức Chúa Trời cũng yêu thân vị loài người ấy. Mục đích thứ nhất của sự Ngôi Lời nhập thể làm người là để làm hiện thực trong thế gian sự cứu rỗi loài người đã xảy ra trong tâm trí của Đức Chúa Trời. Mục đích thứ nhì là để làm ra sự cai trị Vương Quốc Trời trong thân vị loài người, như sự cai trị đã hình thành trong tâm trí của Đức Chúa Trời. Chính vì thế mà con người xác thịt Jesus được Đức Chúa Trời tỏ cho biết, mọi sự đã được làm ra trong tâm trí của Đức Chúa Trời. Không bao lâu sau, Đức

Chúa Trời sẽ tỏ cho loài người biết những việc lớn lao hơn là việc chữa lành một người bị bại liệt. Những việc lớn ấy tức là sự chết, sự sống lại, và sự thắng thiên của Đấng Christ. Khi đó, những người đang bắt bẻ Chúa sẽ càng ngạc nhiên hơn.

21 Vì như Cha đánh thức những kẻ chết và ban sự sống, Con cũng ban sự sống cho những ai Ngài muốn như vậy.

Động từ “đánh thức” (G1453) được dùng trong thời hiện tại nên không có ý nói Đức Chúa Trời đã từng đánh thức những kẻ chết thuộc thể trong quá khứ. Nhưng hàm ý rằng, Đức Chúa Trời đánh thức những kẻ chết thuộc linh ngay trong hiện tại lúc bấy giờ, và ban sự sống cho họ, để họ nhận biết Đức Chúa Jesus là Đấng Christ và tin Ngài. Đây không phải là sự sống đời đời mà là sự sống lại tạm thời của tâm thần đang chết, để có thể nhận biết những sự thuộc về Thiên Chúa, hiểu được sự giảng dạy của Đấng Christ. Chỉ sau khi thật lòng tin nhận Đấng Christ thì một người mới có được sự sống đời đời.

Chữ “Ngài muốn” là chỉ về Đức Chúa Jesus. Đức Chúa Jesus cũng hành động như Đức Chúa Trời là ban sự sống cho những ai mà Ngài muốn. Tức là cho những người tin Ngài. Sự sống mà Đức Chúa Jesus ban cho là sự sống đời đời.

22 Vì Cha chẳng phán xét sự gì nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con,

23 để mọi người tôn kính Con như họ tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con cũng không tôn kính Cha, Đấng đã sai Ngài.

Từ quá khứ đời đời, Ba Ngôi Thiên Chúa đã định rằng, Thiên Chúa Ngôi Lời sẽ nhập thể làm người, mang tên Jesus để thực hiện sự cứu chuộc loài người và cầm quyền cai trị cơ nghiệp của Thiên Chúa. Vì thế quyền phán xét muôn loài thọ tạo cũng được giao vào trong tay của Đức Chúa Jesus. Đức Chúa Trời không phán xét ai, không phán xét sự gì nhưng Đức Chúa Jesus có trọn quyền phán xét mọi sự. Muôn loài có bổn phận tôn kính Đức Chúa Jesus như tôn kính Đức Chúa Trời. Thực tế, Đức Chúa Trời đã ban danh xưng “Đức Chúa Trời” cho Đức Chúa Jesus:

*“Và Con không ở trong thế gian nữa nhưng họ ở trong thế gian, và Con về với Ngài. Lạy Cha Thánh! Xin giữ gìn họ trong **danh của Ngài mà Ngài đã ban cho Con**, để họ là một như Chúng Ta. Khi Con còn ở với họ trong thế gian, Con vẫn giữ họ trong **danh của Ngài mà Ngài đã ban cho Con**. Con đã giữ họ và không ai trong họ hư mất, trừ đấng con của sự hư mất, để Thánh Kinh được ứng nghiệm.” (Giăng 17:11-12).*

*“Nhưng về Con thì lại phán rằng: **Hỡi Đức Chúa Trời!** Ngai của Ngài còn tới đời đời. Vương trượng công chính là vương trượng của vương quyền Ngài. Ngài yêu sự công chính và Ngài ghét sự phạm pháp. Bởi có ấy, **hỡi Đức Chúa Trời!** Đức Chúa Trời của Ngài xúc dầu cho Ngài với dầu vui mừng, bên cạnh những người cùng dự phần của Ngài. [Thi Thiên 45:6-7]” (Ê-sai 1:8-9).*

Ngay trong chính tên Jesus đã có danh chung của Ba Ngôi Thiên Chúa. Vì Jesus có nghĩa là: Đấng Tự Hữu Hằng Hữu Là Đấng Cứu Rỗi.

24 Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi rằng, ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống vĩnh cửu và sẽ không đi vào sự phán xét, nhưng đã vượt khỏi sự chết vào trong sự sống.

Động từ “nghe” (G191) được dùng với nghĩa đen là nghe bằng lỗ tai lẫn nghĩa bóng là hiểu và làm theo. Sự “nghe” như vậy cùng nghĩa với sự có đức tin.

Động từ “tin” (G4100) có nghĩa chấp nhận là thật và phó thác mình. Người tin Đức Chúa Trời là người tin vào sự thực hữu của Ngài, như Đức Chúa Jesus đã giải bày; tin vào Tin Lành tức là ơn cứu rỗi của Ngài, như Đức Chúa Jesus đã rao giảng; và sống theo ý Ngài, tức là vâng giữ Mười Điều Răn của Ngài.

“Sự phán xét” là sự phán xét chung cuộc, như đã nói trong Khải Huyền 20:11-15.

“Sự chết” là sự đời đời bị phân rẽ khỏi Thiên Chúa, như đã nói trong II Tê-sa-lô-ni-ca 1:9.

“Sự sống” là sự đời đời hạnh phúc bên Thiên Chúa, trong Vương Quốc Đời Đời, như đã nói trong Khải Huyền 21:1-7; 22:1-5.

Bất cứ ai nghe những lời rao giảng và phán dạy của Đấng Christ mà làm theo, tin Đức Chúa Trời là có thật và phó thác mình cho Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ không còn bị phán xét trong ngày phán xét chung cuộc. Vì không còn án phạt dành cho những ai ở trong Đấng Christ (Rô-ma 8:1). Ở trong Đấng Christ là tin và làm theo những lời rao giảng và phán dạy của Ngài. Người ở trong Đấng Christ đã kinh nghiệm sự chết, là sự bị phân rẽ khỏi Thiên Chúa, vì đã phạm Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời. Nhưng người ấy cũng đã vượt qua khỏi tình trạng chết mà vào trong sự sống, là sự mãi mãi sống hạnh phúc với Thiên Chúa.

25 Thật sự! Thật sự! Ta nói với các ngươi, giờ đến, và là bây giờ; khi những người chết sẽ nghe tiếng Con của Đức Chúa Trời, và những người nghe sẽ sống.

Danh từ “giờ” (G5610) được dùng để chỉ lúc ban ngày của một ngày, trung bình là 12 tiếng, từ 6 giờ sáng tới 6 giờ chiều; hoặc chỉ khoảng thời gian của một mùa; hoặc chỉ bất cứ một khoảng thời gian nào. Trong lời phán của Đức Chúa Jesus, chữ “giờ” được dùng để chỉ khoảng thời gian của Giao Ước Mới. Khoảng thời gian ấy bắt đầu từ khi Đức Chúa Jesus rao giảng Tin Lành cho tới khi kết thúc Vương Quốc Ngàn Năm. Vương Quốc Ngàn Năm sẽ được thiết lập với những người tin nhận Tin Lành trong Kỳ Tận Thế, nhưng tất cả những ai được sinh ra trong thời kỳ Vương Quốc Ngàn Năm cũng đều phải tin nhận Tin Lành để được cứu chuộc. Điều đáng buồn là sẽ có rất nhiều người được sinh ra trong thời kỳ Vương Quốc Ngàn Năm chọn sống trong tội, thay vì sống trong sự yêu thương, thánh khiết, và công chính của Thiên Chúa.

Động từ “chết” được dùng trong câu 25 nói về sự chết thuộc linh, như trong câu 21. Sự chết thuộc linh là sự bị phân rẽ khỏi Thiên Chúa, là hình phạt của sự vi phạm Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời. Động từ “sống” nói về sự sống đời đời, bao gồm thuộc thể lẫn thuộc linh. Sự sống đời đời là sự nhận biết Thiên Chúa, tin cậy Thiên Chúa, được cứu chuộc ra khỏi hậu quả của sự phạm tội, được sống mãi trong Vương Quốc Đời Đời. Trong sự được cứu chuộc ra khỏi hậu quả của tội lỗi có sự thân thể xác thịt được dựng nên mới, vinh quang, bất tử.

26 Vì như Cha có sự sống trong chính Ngài, Ngài cũng đã ban cho Con có sự sống trong chính Con như vậy.

“Cha”, là Đức Chúa Trời, có sự sống trong chính Ngài, vì Ngài là Thiên Chúa tự có và có mãi. Ngôi Lời cũng có sự sống trong chính Ngài, vì Ngài cũng là Thiên Chúa tự có và có mãi. Giăng 1:4 đã khẳng định: “Trong Ngài, hằng có sự sống”. Nhưng thân thể xác thịt mang tên Jesus phải được Đức Chúa Trời ban cho sự sống. Vì thân thể ấy được Đức Chúa Trời sinh ra trong lòng trinh nữ Ma-ri. Sự sống Đức Chúa Trời ban cho con người Jesus khác với sự sống Ngài đã ban cho A-đam. Sự sống của A-đam là sự sống đến từ Đức Chúa Trời, có bắt đầu và có kết thúc. Sự sống của Đức Chúa Jesus là sự sống của Đức Chúa Trời, không có bắt đầu, không có kết thúc mà còn có năng lực làm cho người chết được sống lại. Sự sống của A-đam không khiến cho ông sống đời đời và ông cũng không thể ban sự sống đời đời cho bất cứ ai. Sự sống của Đấng Christ là sự sống đời đời và Ngài có quyền ban sự sống đời đời cho bất cứ ai mà Ngài muốn.

27 Ngài cũng đã ban quyền thi hành công lý cho Con, vì Con là Con Người.

“Quyền thi hành công lý” là quyền phán xét những kẻ có tội cùng với quyền

thực thi luật pháp của Đức Chúa Trời một cách công chính. Đức Chúa Trời đã ban cho Đấng Christ quyền thi hành công lý để Đấng Christ phán xét và hình phạt loài người, vì chính Đấng Christ cũng là loài người. Nếu Đức Chúa Trời tự mình phán xét loài người thì loài người có thể ngụy biện, cho rằng, Đức Chúa Trời không cảm thông sự yếu đuối của loài người. Nhưng Đấng Christ hoàn toàn là người, hoàn toàn cảm thông sự yếu đuối của loài người. Và quan trọng hơn hết là Ngài đã dùng chính mạng sống của Ngài làm giá cứu chuộc loài người. Vì thế, trước sự phán xét và sự lên án của Đấng Christ, không một ai có thể cãi trả.

28 Chớ lấy làm lạ về điều này! Vì giờ đến, trong lúc ấy, mọi người ở trong những mồ mả sẽ nghe tiếng Ngài.

29 Họ sẽ ra khỏi. Những ai đã làm lành thì vào trong sự sống lại của sự sống. Nhưng những ai đã làm dữ thì vào trong sự sống lại của sự phán xét.

Lời phán của Đức Chúa Jesus trong câu 28 và 29 là nói đến hai giai đoạn thân thể xác thịt của loài người sẽ được sống lại. Giai đoạn thứ nhất là sự sống lại của những người thuộc về Thiên Chúa, bao gồm ba thời điểm khác nhau.

- Thời điểm thứ nhất là sự sống lại của con dân Chúa trong Hội Thánh, trong ngày Đấng Christ đến, đem Hội Thánh ra khỏi thế gian.
- Thời điểm thứ nhì là sự sống lại của con dân Chúa chết trong Kỳ Tận Thế cùng con dân Chúa trong thời Cựu Ước và trước Cựu Ước. Con dân Chúa trong thời Cựu Ước và trước Cựu Ước không thuộc về Hội Thánh nên không cùng sống lại với con dân Chúa trong Hội Thánh.
- Thời điểm thứ ba là sự sống lại của hai chứng nhân vào giữa Kỳ Tận Thế.

Giai đoạn thứ nhì là sự sống lại của tất cả những ai không thuộc về Thiên Chúa, như đã được tiên tri trong Khải Huyền 20:12-13. Đó là sự sống lại của sự phán xét.

Người làm lành là người làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, như đã được giải bày trong Thánh Kinh, không phải là việc lành theo tiêu chuẩn của loài người. Việc lành đầu tiên một người cần làm, trước khi có thể làm những việc lành khác, là người ấy phải thật lòng ăn năn những sự mình đã vi phạm Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời và hoàn toàn tin nhận sự chết chuộc tội của Đức Chúa Jesus Christ. Người làm dữ là người làm ra bất cứ sự gì nghịch lại Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời. Đối với người đã tin nhận Tin Lành, sự làm dữ còn là sự nghịch lại Điều Răn Mới của Đức Chúa Jesus (Giăng 13:34) và Điều Răn

Nên Thánh của Đức Thánh Linh (Công Vụ Các Sứ Đồ 15:29) [1], [2].

30 Ta không thể tự mình làm việc gì. Ta phán xét theo điều Ta nghe, và sự phán xét của Ta là công chính. Vì Ta chẳng tìm ý muốn của Ta nhưng tìm ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta.

“Ta không thể tự mình làm việc gì” có nghĩa là Đức Chúa Jesus không thể làm bất cứ việc gì theo ý riêng. Trong thân vị Thiên Chúa Ngôi Lời, Ngài làm việc trong sự đồng thuận của Ba Ngôi Thiên Chúa. Trong thân vị loài người, Ngài làm việc theo ý muốn của Đức Chúa Trời và bởi năng lực Đấng Thần Linh ban cho Ngài.

Sự phán xét được nói trong câu này là sự phán xét trong ngày chung cuộc, theo văn mạch từ câu 29. Đức Chúa Jesus phán xét theo điều Ngài nghe là nghe từ nạn nhân của những kẻ làm dữ, như tiếng kêu của A-bên sau khi bị Ca-in giết. Ngài còn nghe từ lời chứng của các thiên sứ và những người chứng kiến những sự làm dữ của người bị phán xét. Và rất có thể Ngài cũng nghe lời chứng từ những tà linh đã cám dỗ hoặc xúi giục người ấy làm dữ. Dựa trên những chứng cứ ấy mà Đức Chúa Jesus tuyên án kẻ làm dữ; và sự phán xét cùng lời tuyên án của Ngài là công chính. Sự Đức Chúa Jesus phán xét trong cuộc phán xét chung cuộc là sự Ngài làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, Đấng đã giao quyền thi hành công lý cho Ngài.

Mỗi một con dân Chúa cần học theo gương của Đức Chúa Jesus. Đó là vâng phục Đức Chúa Trời và sống cho ý muốn của Đức Chúa Trời. Ngày nay, có rất nhiều người xưng nhận mình là con dân Chúa, thậm chí, xưng nhận mình là người chăn bầy cho Chúa, giảng dạy Lời Chúa cho con dân Chúa, nhưng họ luôn hành động theo ý mình chứ không theo ý Chúa. Có nhiều người muốn con dân Chúa thần tượng hóa họ; và họ muốn thay thế Đấng Christ làm đầu Hội Thánh. Họ muốn con dân Chúa phải thán phục họ, tôn sùng họ, quy lụy trước họ, vâng phục họ vô điều kiện. Họ dùng những sự ban cho của Chúa phân phát cho con dân Chúa như chính họ là người ban ơn cho con dân Chúa. Họ không hiểu rằng, bất cứ ai làm bất cứ sự gì cho con dân Chúa là làm cho Chúa. Họ không thể ban ơn cho Chúa mà chỉ có thể cảm tạ Ngài, vì Ngài đã ban cho họ cơ hội phụng sự Ngài qua sự phục vụ con dân Chúa.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ,

Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
30/09/2023

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://timhieutinlanh.com/cac-dieu-ran-cua-thien-chua/>

[2] Tải xuống PDF “Các Điều Răn của Thiên Chúa”:
<https://od.lk/f/MV8xMjlOMzkwNjBf>

Karaoke Thánh Ca: “Chúa Vãn Cứ Yêu Con”
<https://karaokethanhca.net/chua-van-cu-yeu-con/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:
<https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.